

VAN STOLKPARK KOERIER

Nieuwsblad van en voor alle bewoners van het Van Stolkpark en de Scheveningse Bosjes. Uitgave van de Wijkvereniging 'Van Stolkpark'

DE BELVEDÈRE 1873-1953

Het is verassend, dat er veertig jaar na de afbraak van de Belvédère nog steeds veel mensen zijn die met weemoed terugdenken aan dit geliefde attractiepunt. Zelfs wordt zachtjes de hoop uitgesproken, dat er ooit nog eens een nieuwe toren mag komen.

De geschiedenis van de Belvédère gaat terug tot 1872, als de gemeentearchitect W.C. van der Waeyen Pietersen voor de bouw van een koepeltje op het hoge duin bij den Hondenweg een bedrag van € 150 opvoert op de ontwerp-begroting van de Fabricage-commissie (Commissie voor Plaatselijke

Werken en Eigendommen) voor 1873. Van een bouwplan is dan nog lang geen sprake. Eerst moet de gemeentebegroting nog worden goedgekeurd door de Raad.

Pas op 22 oktober 1873 komt Van der Waeyen Pietersen bij de Commissie met een voorstel voor de bouw van 'zo'n koepel, waarvan men uitzicht heeft op zee'. Op 29 oktober 1873 kan de voorzitter mededelen dat Burgemeester en Wethouders in hun vergadering van 24 oktober hun goedkeuring aan het plan gehecht hebben. Daarna krijgt de gemeentearchitect opdracht het

plan uit te voeren. Daarna moet onmiddellijk met de bouw begonnen zijn, die binnen een paar weken voltooid moet zijn geweest. In de Balans over het laatste kwartaal van 1873 boekt Van der Waeyen eenzelfde bedrag van € 150 als uitgave voor de bouw van de koepel.

In de tien jaren tussen 1864 en 1874 heeft het duinlandschap van de Scheveningse Bosjes een enorme verandering ondergaan. Met grote moeite en inspanningen heeft het dorre aanzien plaats gemaakt voor een landschapspark, waar een ontwerp van de

Inhoudsopgave

- 1 Belvédère
- 4 Buurtpreventie?
- 4 Ruim honderd jaar geleden
- 5 Natuurfotowedstrijd
- 6 Bouwen, breken en behouden
- 7 Korte berichten
- 8 Babysitters
- 8 Verenigingsadressen/info wijk

Luchtfoto van Belvédère en omgeving in 1929.

De vierkante koepel (1902).

gebroeders Zocher aan ten grondslag lag. Onder leiding van plantagemeester J.C.H. Kros werden tienduizenden eiken, beuken, populieren, abelen, iepen, essen, esdoorns en dennen geplant, afkomstig zowel uit de gemeentekwekerij als van elders. De Waterpartij, die in 1875 na zeven jaar graven haar voltooiing bereikt heeft, bezorgt de omgeving naam en faam. Zoals in het Gemeenteverslag van 1869 de Commissie van Fabricage juicht: "De wandeling in het Scheveningsche Bosch levert veel uitlokkends op". Onderdeel van de Wandeling zijn kronkelige paden, waarlangs op enkele plaatsen koepeltjes zijn geplaatst, die niet alleen bij regen, maar ook bij felle zonneschijn bescherming bieden. Kortom, het is er heerlijk toeven: op een zomerdag een tramrit naar Halfweg - bij de Promenade - en daarna genieten. En tot slot onder het kastanjelover van het Hotel de la Promenade nog een laatste kopje thee of glas ranja.

DE VIERKANTE KOEPEL

Al in de zevende eeuw wordt in Nederland een Belvédère gebouwd, bij Nijmegen, waarvan men een prachtig uitzicht heeft over het berglandschap in de richting van Duitsland, maar ook over de Waal. In de negentiende eeuw worden er een aantal Belvédères gebouwd, zoals in het Park Sonsbeeck in Arnhem. Heden ten dage moeten uitkijktorens de hoogte van de Euromast hebben om nog over bebouwing heen te kunnen kijken. De in 1873 geplaatste uitkijktoren op het Hoge Duin is een houten gebouw van eenvoudige makelij: vierkant, maar met twee verdiepingen. Al spoedig krijgt de toren in de volksmond de bijnaam 'de Vierkante Koepel'. Van meet af aan is het een geliefd en aantrekkelijk punt waar jong en oud

graag komen. Het zicht vanaf de toren is dan ook adembenemend: niet alleen over zee, maar ook over land. Bij helder weer kan men zelfs Rotterdam zien liggen.

Hoe fraai de uitkijktoren boven het duinlandschap uitkomt toont het Panorama Mesdag. Op het in 1882 vervaardigde schilderij is duidelijk te zien hoe rechts van het Schevenings Kanaal, gezien in de richting van de Stad, het hoge duin met de uitkijktoren boven de omgeving uitrijst.

VILLA BELVÈDÈRE

Dat het Hoge Duin een aantrekkelijk punt vormt, was ook Koning Willem III niet ontgaan. Na een bezoek in het Van Stolkpark in januari 1886 ontbiedt hij zijn architect L.H. Eberson. Hij vertelt hem enthousiast over het

fraaie duin, en geeft hem opdracht om een villa te ontwerpen. Helaas, het plan leidt schipbreuk, en de villa blijkt uiteindelijk een luchtkasteel.

DE TWEDE BELVÈDÈRE

In 1930 is de houten uitkijktoren zo bouwvallig, dat hij gevaar oplevert voor bezoekers en afgesloten wordt voor publiek. De stijlen en gordingen zijn op verschillende plaatsen ingetroten, terwijl ook de trappen en vloeren in een zodanige staat verkeren dat men herstel niet meer mogelijk acht. Burgemeester en Wethouders geven opdracht voor de bouw van een nieuwe uitkijktoren. De nieuwe toren wordt, eveneens in hout, opgetrokken in achtkantige vorm. Ook deze toren telt twee verdiepingen. Ter bescherming tegen regen wordt er bovenop de toren een schuine afdekking aangebracht. De bouwkosten worden geraamd op € 5025. Het besluit tot bouw valt in de Raadsvergadering van 2 september 1930. Uiteindelijk zal de bouw plaatsvinden in het voorjaar van 1932. De toren zal net als voorheen kosteloos toegankelijk zijn. Beneden in de toren wordt een gelegenheid ingericht voor verkoop van eetwaren en alcoholvrije dranken en later ook sigaretten en prentbriefkaarten. De heer L. Noordergraaf pacht tot 1934 de verkoopruimte voor € 250 per jaar. Bovendien wordt van hem verwacht dat hij toezicht houdt op de toren. Noordergraaf installeert bovendien op de bovenste verdieping een kijker, waarvoor hij per keer een dubbeltje vraagt. Al in 1934 blijkt overdag toezicht houden niet meer voldoende om verontreiniging en andere ontoelaatbare handelingen tegen te houden. De hoofdcommissaris van politie kan wel mee-

De tweede achtkantige uitkijktoren met terrasje in 1932/1935.

gaan met het verzoek drie palen met borden met een richtingpijl en het opschrift Naar Belvédère te plaatsen, maar van een afsluithek verwacht hij weinig. De marktwaarde van de pacht daalt daarna aanzienlijk: de volgende pachter, C.M. van Hensbergen, betaalt vanaf 1935 slechts € 75 per jaar, al moet hij de volgende jaren, tot 1939, € 100 per jaar op tafel leggen. Van Hensbergen wordt bovendien toegestaan tafeltjes en stoelen neer te zetten op een deel van het met den- nen beplante terrein om de toren heen. Bovendien wordt een verbod uitgevaardigd tot venten binnen een afstand van 40 meter van de Belvédère.

De bijzondere aantrekkelijkheid voor de jeugd, die de Belvédère gebruikt als speelplaats, tot schade van het bouwwerk en tot hinder van rustige bezoekers en de gebruikers van de verversingstent noopt B & W de Gemeenteraad op 5 oktober 1936 te doen besluiten een toegangsprijs van 2 cent te heffen. In 1939 wordt met Van Hensbergen een contract gesloten voor vijf jaar.

DE TWEDE WERELDOORLOG 1940-1945

Al kort na de capitulatie in mei 1940 neemt de 'Duitse Marinebefevelshaber in den Nederlanden' zijn intrek in een villa aan de Waterpartij en vestigt het hoofdkwartier in enkele villa's aan de Hogeweg, de Duinweg en de Parkweg. Als onderdeel van de gewijzigde verdedigingssituatie in Nederland verhuist de Marinebefevelshaber in het voorjaar van 1942 naar Utrecht en wordt heel Scheveningen als onderdeel van de Atlantikwall ingericht als vesting. De

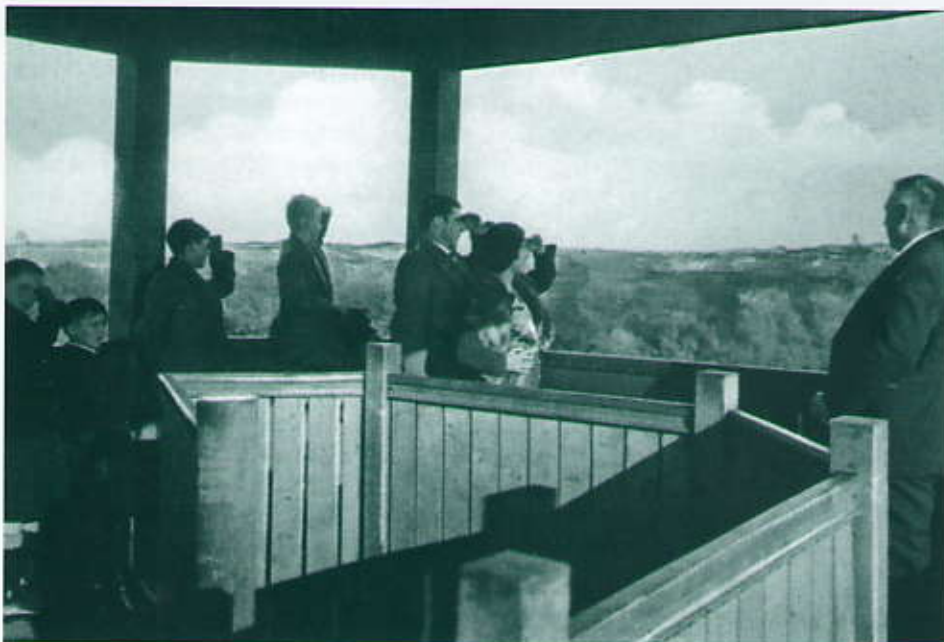
Waterpartij wordt als natte tankgracht opgenomen in een anti-tank verdedigingslinie aan de stadszijde van Scheveningen. De verlaten villa's aan de Hogeweg, de Duinweg en de Parkweg worden dan in gebruik genomen als hoofdkantoor voor een nieuwe marine-eenheid voor de oorlogvoering met motor-torpedoboten (MTB's) voor de gehele Europese kust. Hiervoor wordt onder het Hoge Duin een groot commandocentrum gebouwd. De -nog aanwezige- centrale commandopost is één van de grote bunkers die op Scheveningen is gebouwd. Na de oorlog is er bijna dertigduizend gulden nodig om de meest storende verdedigingswerken te verwijderen of weg te werken. Bij alle plannen die

er gemaakt worden voor de Waterpartij en omgeving, die geheel opnieuw moeten worden ingericht wordt in maart 1952 binnen B & W ook een plan geopperd voor oprichting van een Nationaal Monument op de Belvédère. Maar de gedachte dat zo'n monument minstens € 50.000 zou moeten kosten maakt al snel een eind aan de plannen.

VANDALISME

De uitkijktoren heeft weinig noemenswaardige schade opgelopen in de oorlog. Ook na de oorlog blijkt de Belvédère even aantrekkelijk als voorheen, en wordt de toren druk bezocht. Inmiddels is de toegangsprijs verhoogd naar 3 cent, en later naar vijf cent. Het terras waar thee en limonade gedronken kan worden onder bescherming van een parasol, is nog even populair, speciaal op zondagen. Stella Graafmans-Croiset, die jarenlang voor verversingen onder de Belvédère gezorgd heeft geeft haar Belvédère dromerig na: "Mijn klanten hebben me al bloemen beloofd, als ik ooit nog eens in een nieuwe Belvédère kom..". De klachten over baldadigheden en vernielingen, die langzaam maar zeker de toren te gevaarlijk maken nemen toe. Het leidt ertoe dat B&W in mei 1963 besluit de toren niet alleen af te sluiten, maar ook af te breken. Pleidooien voor het bouwen van een nieuwe, stevigere toren van staal, mogen tot nu toe niet baten.

De kijker op de tweede laag van de Belvédère is uiterst populair, al kost het tien cent per keer.

Anneke Landheer-Roelants

Buurtpreventie?

We wonen in een relatief veilige wijk. Je ziet dat ook aan de officiële gegevens van de politie. Het aantal inbraken is stabiel. Dat is een gelukkige omstandigheid. Toch zijn er van tijd tot tijd incidenten, die ons er op attent maken dat preventie en waakzaamheid geboden blijft. Daarom is het van belang dat het bestuur van de Stichting Buurtpreventie samen met u als bewoners (ook van appartementen) probeert om het beveiligingssysteem in de wijk in stand te houden. Het systeem is een belangrijk onderdeel van de buurtpreventie.

Het systeem houdt in dat een aantal malen per etmaal een beveiligingsbedrijf in de wijk patrouilleert en bij langdurige afwezigheid van bewoners de desbetreffende panden in de gaten houdt. Tegen een meerprijs kunnen ook andere diensten door het bedrijf worden geleverd. Met name de bedrijven in de wijk maken daar gebruik van.

LIDMAATSCHAP

Wijkbewoners en in de wijk gevestigde bedrijven kunnen ten behoeve van de instandhouding van dit systeem lid worden van de Stichting Buurtpreventie. Met hun contributie maken zij de activiteiten van het beveiligingsbedrijf mogelijk. Nog geen lid? Neem dan contact op met Wally van Heukelom (070-3061773) of met Pablo Mendes de Leon (070-3060514).

NIEUW CONTRACT

Het bestuur van de stichting is al geruime tijd bezig met het vernieuwen van het contract met het beveiligingsbedrijf. De branche is erg in beweging geweest, waardoor men steeds met een nieuwe partner te maken kreeg. Het lijkt nu te gaan lukken om tegen een niet al te rigoreus hogere prijs een nieuw contract te sluiten. U zult daarover, en over de gevolgen voor de contributie, worden ingelicht.

EIGEN INITIATIEF

Naast een beveiligingssysteem is de preventie door bewoners zelf erg belangrijk in de buurtpreventie. Als u nieuwe bewoner bent, ontvangt u binnenkort een map van de wijkvereniging, waarin ook informatie over de wijze waarop u uw huis goed kunt beveiligen. Het bestuur van de Stichting Buurtpreventie is van plan om aan voorzorgsmaatregelen die bewoners zelf kunnen treffen weer aandacht te gaan besteden nadat het nieuwe contract rond is.

WIJKAGENT

Tenslotte is van belang dat de stichting regelmatig contact onderhoudt met de wijkagent om over en weer signalen uit te wisselen ter bevordering van de veiligheid. U kunt natuurlijk ook zelf contact zoeken. Namen en telefoonnummers vindt u op de achterzijde van deze Koerier.

Ruim 100 jaar geleden.....

SPROKKELS UIT DE NOTULEN VAN DE COMMISSIE VAN FABRICAGE

De Commissie voor Fabricage was in de negentiende eeuw belast met vele praktische zaken in de Gemeente Den Haag: bouwen, stadsontwikkeling van gebieden, plantsoenen, vervoer en facilitaire diensten (aanleg verlichting, riolering, waterleiding en stichting gasfabriek enz.). Uit de notulen valt veel van wat er in Den Haag omging te lezen. Een aanleiding om u enkele sprokkels uit de notulen van de Commissie te geven.

Een van de leden was Jonkheer H.A.C. Ver Huell, die van 1864-1880 lid van de Commissie was. Zijn taken in de commissie varieerden van de begeleiding van de zaken rond het Badhuis, de Zoölogische en Botanische Tuin (Dierentuin), tot ook de aanleg van de Waterpartij, de herinrichting van de Scheveningse Bosjes en de aangrenzende Algemene Begraafplaats.

Veel duingrond was in erfpacht gegeven of werd verhuurd voor het verbouwen van aardappelen. Op 6 juli 1865 brak brand uit in een aardappelveld achter Klein Zorgvliet (het latere Hotel de la Promenade aan de Scheveningseweg). Johannes Zoutenbier, van beroep sjouwer, was toevallig daar in zijn

veldje aan het werk toen hij de brand ontdekte. Onvervaard nam hij actie door zand op het vuur te gooien, daarbij geholpen door veldwachter Heyteldt. Op 22 november vroeg hij de Commissie om voor een beloning in aanmerking te mogen komen. Met een aanbeveling van de commissaris van politie F. Behr kende B&W Zoutenbier een beloning toe van € 3.

Aangezien in de Oostduinen nog maar mondjesmaat grond in erfpacht uitgegeven was, kwam het regelmatig voor dat de Gemeenteraad brieven ontving van architecten en timmerman-aannemers die wel een terrein wilden bebouwen. Veel van deze verzoeken werden rechtstreeks afgewezen. Het kwam echter ook voor dat erfpachters meer grond 'ingenomen' hadden dan hen toekwam. In die gevallen werd de erfpachter de keus gelaten om een verzoek in te dienen voor aanpassing van de grond in erfpacht, of de bebakening door de landmeter van het Kadaster te laten vaststellen en aan te passen. De Inspecteur(s) van het Kadaster kwamen elk jaar in de duinen op Scheveningen in augustus, wanneer de kandidaat-landmeters examen moesten doen.

Hoe onaangenaam de open riolen waren ervoeren Mr. Thomas van Stolk en zijn bure

aan de Stationsweg en de Huijgensstraat. Achter hun huizen liep een sloot waarin de waterlozingen van de huizen uitkwamen. In april 1866 schreef Van Stolk - mede namens zijn bure - 'dat de sloot gedurende een aanzienlijk deel van het jaar schadelijke en zeer hinderlijke uitdamping doet ontstaan'. Hij suggereerde de mogelijkheden te onderzoeken en de sloot te laten spuien in de Zusterpolder. Aanvankelijk werd om financiële redenen de kwestie terzijde gelegd. In juni 1868 kwam er een vergunning van het Bestuur van de zusterpolder 'om ter voorziening in den onreinen toestand van de sloot aan den Stationsweg aan de zijde der Hoefkade en bij de uitmonding een scherm te mogen slaan.' Of het geholpen heeft is verder niet duidelijk.

Een van de eerste bewoners van het Van Stolkpark was de heer E.L. Jacobson, die in 1873 van zijn schoonvader J.J. Taudin Chabot de pasgebouwde villa Bosch en Duin op de hoek van de Scheveningseweg en de Hondenweg (de latere Kanaalweg) ter beschikking kreeg, met een groot stuk duinterrein. Jacobson liet de tuinarchitectenfirma Zocher een tuinontwerp maken. Van een kennis in Melbourne kreeg hij in augustus 1873 een aantal zaden van de *leptospermum laevigatum* en *melaleuca parviflora* ter

Ruim 100 jaar geleden.....

beschikking, waarvan gezegd werd dat deze het duinzand zouden kunnen vasthouden. Naar het oordeel van de Hortulanus van de Leidse Universiteit, die om advies gevraagd werd, zouden echter geen van beide plantsoorten een kans maken te overleven in de Scheveningse duinen. Wel wilde de Hortulanus de zaden behouden om proeven mee te nemen

Jacobson vroeg een aantal malen om aanleg van verlichting met gaslantaarns langs de donkere Kanaalweg, en bovendien om een mogelijkheid een 'waterkar' die langs de Scheveningseweg reed ook langs de Kanaalweg te laten komen. Het antwoord

op beide verzoeken was aanvankelijk negatief, en voordat de voorziening in beide problemen een feit was, was Jacobson al lang verhuisd.

Het moet bij een begrafenis in juli 1867 geweest zijn dat Ver Huell's oog viel op 'de havenloze kleedij van de doodgravers op de Burgerlijke Begraafplaats'. Hij nam actie en maakte Burgemeester en Wethouders op deze zaak attent, want er zou gestreefd moeten worden naar 'een eenvoudige en voor het gezicht aangename kleding en vooral te doen waken voor netheid daarom-trent.' En zo werd bepaald hoe de doodgra-

vers gekleed moesten gaan: 'in een blauw wambuis met wit linnen sloof (= voorschoot) en een gewone ronde hoed met een eenigszins breeden rand.' Met de bepaling dat de kleding tijdens de begrafenis gedragen moest worden, maar beslist niet buiten diensttijd. De dienstkleding moest dan ook in een 'locaal der begraafplaats' worden bewaard.

(Wordt vervolgd)

Anneke Landheer-Roelants

Natuurfotowedstrijd

Voor de tweede achtereenvolgende keer organiseert de jeugdclub van het Wereld Natuur Fonds samen met het Haagse Museon een natuurfotowedstrijd, de WNF-Ranger Photo Award. Kinderen tot 15 jaar kunnen tot 1 november a.s. een foto insturen. Uit alle inzendingen worden 40 foto's genomineerd. Deze foto's worden van 14 december 2002 tot en met 2 maart 2003 tentoongesteld in het Museon. Op de openingsdag van de expositie vindt de prijsuitreiking plaats en maakt een deskundige jury bekend wie de WNF-Ranger Photo Award 2002 in ontvangst mag nemen. In 2001 werden ruim duizend foto's ingezonden van veelal zeer goede kwaliteit. Ook dit jaar verwachten het Museon en het WNF veel mooie, verrassende, gekke en spannende 'wilde' natuurfoto's te ontvangen.

De deskundige jury kiest uit de 40 genomineerden welke jonge natuurfotograaf zich de winnaar van de Award 2002 mag noemen. De jury bestaat uit Rozemarijn Koers, de winnares uit 2001, Willem Kolvoort, natuurfotograaf en tweemaal winnaar bij de prestigieuze Wildlife Photografer of the Year-competitie, en Jochem van Gelder, NCRV-presentator van

programma's als Quatro, Praatjesmakers en Tuti Famili. De eerste prijswinnaar krijgt naast de WNF-Ranger Photo Award 2002 een 'dag op stap' met natuurfotograaf Rob Doolaard. Naast de eerste prijs is er nog een tweede tot en met vierde prijs te winnen. De tweede prijs is een complete fotoset. Voor de winnaar van de derde prijs is er een workshop in een doka en de winnaar van de vierde prijs ontvangt een onderwater-camera met een snorkelset.

Nieuw dit jaar is een extra prijs; de Publieksprijs. De eerste twee weken van december 2002 worden de 40 genomineerde foto's geplaatst op de internetsite van de WNF-Rangerclub (www.wnf.nl/rangerclub). Bezoekers van de site kunnen een stem uitbrengen op hun favoriete foto. De jonge fotograaf met de meeste stemmen ontvangt de Publieksprijs.

Foto's moeten vóór 1 november a.s. worden ingezonden naar WNF-Ranger Photo Award, Postbus 7, 3700 AA Zeist. Alle informatie over de wedstrijd vindt u op internet: www.wnf.nl/rangerclub en www.museon.nl.

Bouwen, breken en behouden

Ingrijpende veranderingen in de wijk op komst? Dat is allemaal nog niet zo duidelijk. Het is wel een feit dat er veel over gesproken wordt; in de wijk en daarbuiten. En achter de schermen gaan er heel wat plannen rond.

Het pand van Verebus op de hoek van de Duinweg en de Hogeweg.

Voor de redactie van de Koerier aanleiding om de rubriek 'Bouwen, breken en behouden' - die Ton Landheer zoveel jaren trouw heeft verzorgd - weer in ere te herstellen, nu onder de verantwoordelijkheid van Frits Grooss en geredigeerd door uw eindredacteur.

ACHTERTUIN PARKWEG 20

De belangrijkste zaak van dit moment is de toekomst van de achtertuin bij Parkweg 20. Al jaren zijn er van tijd tot tijd personen of organisaties die dit lapje grond graag in ontwikkeling zouden willen nemen. Tot nu toe heeft het bestemmingsplan en een actieve opstelling van het bestuur van de wijkvereniging met hulp van bewoners dat steeds tegengehouden en is het bestemmingsplan ongewijzigd gebleven. Het beleid van de overheid lijkt zich echter te wijzigen: het ruimtegebrek in de stad dwingt de gemeente tot het benutten van elk ongebruikt stukje grond. Dat doet de druk op het bosje

aan de Parkweg en daarmee op het bestemmingsplan toenemen. Er is momenteel een projectontwikkelaar, de heer Brinkel, die plannen heeft gemaakt voor het bouwen van een villa in dit bosje. Omdat het bosje gezichtsbepalend is voor de Parkweg, en het naleven van het bestemmingsplan een belangrijke prioriteit is voor de wijk en de wijkvereniging, brengen deze plannen veel commotie in de wijk. Ook het behoud van groen is overigens een belangrijke doelstelling van de wijk en haar wijkbestuur. Toen in het voorjaar duidelijk werd dat een kapvergunning voor een groot aantal bomen in dit bosje was aangevraagd, heeft de wijkvereniging tegen het verlenen van deze vergunning bij brief van 26 juni jl. bezwaar gemaakt. Daarop is nog steeds niets van de gemeente vernomen. Omdat bleek dat de aanvraag voor de kapvergunning misschien niet correct was gedaan, heeft belanghebbende later nogmaals een kapvergunning aangevraagd. Van het verzoek

heeft de wijkvereniging nimmer van de gemeente mededeling ontvangen; het bezwaarschrift is geschreven naar aanleiding van een bericht in de Scheveningse Courant. Tegen de tweede aanvraag zijn heel wat wijkbewoners in het geweer gekomen. Toen werd ook duidelijk dat er - weliswaar nog niet formeel ingediend - een bouwplan bij de gemeente lag. Het bestuur van de wijkvereniging en haar commissie 'Beschermd Stadsgezicht' hebben van het plan kennis kunnen nemen. Op zichzelf genomen past het plan bij het karakter van de

Parkweg, maar de hamvraag is natuurlijk of het bosje eigenlijk wel bebouwd mag worden en wat de gemeente met het bestemmingsplan zal doen. Tijdens de algemene ledenvergadering van de wijkvereniging zal dit thema worden besproken, zodat de wijk haar mening kan bepalen en het bestuur van de wijkvereniging de gemeente van haar standpunt in kennis kan stellen. Op het moment van schrijven van dit stukje, moet die bijeenkomst nog plaatsvinden.

ANDERE ONTWIKKELINGEN

Zonder enig overleg met de wijkvereniging is langs de Ver Huëllweg een nieuw monument voor Haagse Indiërs verschenen. Hoewel het monument een bescheiden ingreep in het parklandschap betekent, is het jammer dat de gemeente de bewonersvereniging niet heeft gehoord. De commissie 'Beschermd Stadsgezicht' is nog bezig te bekijken wat de beste aanpak is van de niet toegestane verharding van het terrein rond de Iraanse ambassade. Datzelfde geldt voor de zonder ver-

gunning aangelegde brommerparkeerplaats bij het VCL. Tenslotte overweegt de commissie iets te ondernemen tegen de verwaarlozing van Van Stolkweg 4. Voor Sandhaghe en Verebus zijn plannen in ontwikkeling. Tijdens de algemene ledenvergadering zullen deze door betrokkenen worden toegelicht. Tenslotte heeft de redactie gehoord dat de opknappbeurt van Hogeweg 4 ten einde loopt en dat de toekomstige bewoners van plan zijn om er in december te gaan wonen.

Sandbaghe aan de Hogeweg, toen de restauratie aan de buitenzijde nog niet was voltooid.

Korte berichten

HAAGSE JONGERENRAAD

Menno Spiekerman, de secretaris van de Haagse Jongerenraad, schreef de redactie een brief met het verzoek bekendheid te geven aan het bestaan van de raad en aan de lezers te laten weten hoe zij de raad kunnen bereiken. De raad zoekt daarnaast jongeren die zich voor het werk van de raad willen inzetten. Meer informatie daarover kun je vinden op www.haagse-jongerenraad.nl. Je kunt ook mailen naar sylkekrikke@hotmail.com.

NIEUWE DIRECTEUR

Het Haags Historisch Museum en Museum De Gevangenpoort hebben een nieuwe directeur in de persoon van de heer drs. A.J.M. Reinders. De ambitie van de nieuwe directeur is beide musea tot spraakmakende instellingen te maken, die met een onconventioneel tentoonstellings- en activiteitenprogramma brutaal een plaats

opeisen in het Haagse culturele leven, aldus zijn PR en marketing medewerker. Het is maar dat u het weet!

ADMINISTRatieve STEUN VOOR WIJK

De wijkvereniging heeft na 9 maanden weer professionele ondersteuning. De Stichting Boog, via welke de wijk subsidie ontvangt voor deze ondersteuning, heeft een nieuwe medewerker aangetrokken, die naast een aantal andere activiteiten ook voor 5 uur in de week voor het Van Stolkpark beschikbaar is. Het is mevrouw Agneet Willekes. Agneet heeft de afgelopen 8 jaar voor haar kinderen gezorgd en was voorheen verpleegkundige. Ze stort zich nu op het administratieve vak. Agneet is al voor de wijk aan de slag. De redactie wenst haar een plezierige werkkring in onze wijk.

NIEUWE PUBLICATIE

De Stichting Wijkoverleg Zorgvliet heeft in

samenwerking met de Carnegiëstichting en de Uitgeverij "De Nieuwe Haagsche" een boek ontwikkeld over Zorgvliet. Het heet 'Een parel aan de kroon van 's-Gravenhage: Zorgvliet, de geschiedenis van landgoed en villawijk'. Het boek is op 1 oktober jl. in het Vredespaleis gepresenteerd. Het is opgedragen aan de bestuurders van Den Haag en aan de bewoners van de wijk in de hoop dat zij door het boek blijvend worden geïnspireerd om te waken en te werken aan het behoud van 'dit monument van natuur en cultuur' zoals de uitnodiging voor de presentatie vermeldt. Mocht u in het boek geïnteresseerd zijn: het telefoonnummer van de uitgeverij is 070-3694004.